

Sotajoella Hymer Clubin tapaaminen 5.-8.9.2019

Teimme vaimoni Pirkon kanssa heti päätöksen lähteä tapaamiseen mukaan, kun olimme liittyneet klubin jäseneksi ja saaneet tietoa tästä tapaamisesta. Treffit ovat kaukana pohjoisessa Inarin kunnassa. Sen taustat kullan kaivuusta tekivät meihin vaikutuksen. Tämän haluamme kokea.

Lähdimme Vaajakoskelta itäistä reittiä. Ensimmäinen yöpymispaikkamme oli Kuopiossa SFC-alue Alatalo. Olimme siellä yhden yön, niin kuin muissakin välietapeissa matkan varrella. Alatalon saunassa tapasin miehen, joka kertoi olevansa menossa Sotajoelle. Siellä sain lisäinformaatiota alueesta sen lisäksi, mitä olin hankkinut Hymer Clubin nettisivuilta ennakkoon.

Seuraavana päivänä meillä oli ystävämme viimeiselle matkalle saattaminen. Iisalmen hautausmaalla tapahtui siunaaminen ja hautaan lasku. Meille karavaanimatkoiltamme tutuksi tullut ja myöhemmin perhetuttumme oli pitkäaikaisen sairauden murtamana jättänyt tämän maallisen vaelluksensa. Rauha hänen muistolleen

Jatkoimme saman päivän aikana matkaa ja yövyimme Ranualla villieläinpuiston kämppärrillä. Alue oli viihtyisä, tänne kannattaa tulla toistekin. Jatkoimme matkaa sieltä Sodankylään. Leiriydyimme ja otimme yhteyttä vaimon serkkuihin. Hän oli kotosalla ja sovimme tapaamisesta hänen kotonaan. Serkuksilla oli paljon muisteltavaa.

Seuraavana päivänä jatkoimme matkaa Vuotson Majalle. Nautimme siellä hymeristeille tarjotut ilmaiset pullakahvit Leilan ja Pentin kanssa. Saunakin olisi ollut tarjolla, mutta emme käyttäneet tätä mahdollisuutta hyväksemme. Seuraavana päivänä tapasimme tuttuja hymeristejä Vuotson Majalla. Olimme olleet heidän kanssaan yhteydessä whatsapp-sovelluksen välityksin osittain jo ennen matkaan lähtöä. Pitkin matkan edetessä saimme sovelluksen kautta tietoa tulossa olevasta kokoontumisesta Vuotsossa. Saimme lisäinformaatiota siitä, mitä on tulossa perillä. Jatkoimme matkaa perille leiri- /kullanhuuhdontapaikalle yhdessä.

Päätieltä poikettuamme ajelimme osin päällystettyä, sekä kapeaa ja kuoppaista hiekkatietä kohti määränpäättä. Tiessä oli ohituspaikkoja merkitty tien kapeuden vuoksi. Navigaattori tiesi tarkalleen, milloin meidän tuli poistua tieltä leiriytymispaikallamme. Leiripaikalle käännyttäessä ensimmäinen mutka oli 360 astetta. Katsoin tarkasti, meneekö edellä ajavan auton takapyörä ojan päähän vai pääseekö onnellisesti eteenpäin. Loppupätkä tiestä oli kapeaa, oli ajettava hyvin tarkasti. Perille päästyämme kukin vuorollaan etsimme itsellemme sopivan paikan puitten välistä. Alue on melko pitkä, joten paikkoja löytyy runsaasti pitkin metsätien vartta.

Peruuttelimme automme alueen alkupäähän lähelle nuotiopaikkaa. Seurailimme, miten kokeneet kävijät jo laittelivat leirialuetta asumiskuntoon. Kiitos omasta puolestani kaikille henkilöille, jotka osallistuivat alueen laittamiseen tavalla taikka toisella leiriytymiseen soveltuvaksi näin isolle porukalle.

Naapurimme Leila pelotteli meitä ensi kertalaisia, että täällä on kaste uusille klubilaisille. Jos on kaste, niin se merkitsee varmaankin meidän uusien uittamista läheisessä joessa. Veden lämpötila on kymmenen asteen nurkilla, kun täällä on ollut jo yöpakkasia. Päivälämpötiloiksikin on lupailtu 10–15 asteen lukemia. Taidettiin tulla väärään paikkaan. Mä en tykkää kylmistä uimavesistä, hyi.

Nuotiopaikalle rakennettiin tukirakenteiden ja pressukankaiden avulla sateilta ja tuuilta suojaavaa paikkaa seurustelulle. Iltaseurustelun lomassa grillissä valmistui iltapalaksi makkaroita, leipiä, karjalanpiirakoita jne. Ensimmäisenä iltana notskin ääressä kypsyi myös loimulohi. Ilta kului rattoisasti nuotion ääressä juttuja kuunnellessa. Koko illan satoi, joten suojaseinät ja katos olivat välttämättömät.

Alueelle on rakennettu myös mahdollisuus sauna. Saunan yhteydessä on pukeutumistilat. Siihen tarvitaan seinät ja katto. Näiden rakentamiseen tarvitaan osaavia ja auttavia käsiä sekä tarvittavia rakennusaineita. Sauna oli lämmin jo ensimmäisenä iltana torstaina. En tosin mennyt saunomaan, mutta varmaankin vielä perjantain tai lauantain aikana ehtii tämän ihanuuden ja erikoisuuden kokea.

Alueella tarvitaan tietysti puucee. Joku puuhahenkilö oli saanut hankittua puuceen ja tuonut sen tullessaan. Ensimmäinen hikinen urakka oli kaivaa h...vetin iso monttu, minkä yläpuolelle sitten rakennelma sijoitetaan. Sen rakennelman käyttöönotto-seremoniat / vihkiäiset todistettiin monen henkilön voimin. Kuvia otettiin. Kuvista voi päätellä, että kaikki ovat jonossa menossa hädissään täysistunnolle. Voi tietysti vähän panna

epäilemään kuvan tarkoitusta, jos ollaan vaikka kuohuviinilasin kanssa runsain joukoin framilla. Todella hyvän näköinen pömpelistä tuli ja palvelee tarkoitustaan. Pömpelin ovipielessä on lappu, mistä jo kauas näkee, onko se varattu vai vapaa. Leiriytyjille annettiin seikkaperäinen käyttöopastus, miten puuceessa asioidaan. Se oli vesivessan käyttäjille tosi tarpeellinen. Sääntöjä toki rikottiin. Itsekin istuessa tultiin kyselemään, onko siellä joku. Oli jäänyt kääntämättä varattu-lappu päälle.

Olimme tutustumassa alueeseen nelihenkisellä joukkueella. Ihmettelin, kun naapurin vaimo otti pienet metalliset pikarit mukaan. Asia selvisi, kun pääsimme alueen päätepisteeseen. Naapurin mies kaivoi povestaan wsop-pullon. Pikarit olivat hyvin tarpeeseen. Yllätykseksemme huomasin, että pikareille oli vielä paluumatkallammekin käyttöä. Meitä pysäytettiin juttelemaan polun varrella olevan auton markiisin alle. Siellä oli tarjolla tummaa rommia Karibialta ja irlantilaisista whiskyä. Emme sanoneet: ”Ei nyt välttämättä ole tarpeen tarjota”. Tuon kommentin kuulimme meidän katoksen alla, kun meillä ohikulkijat pysähtyivät juttelemaan. Tuo kommentti pani ajattelemaan, mistä on kyse. Oliko se lupaus vai kielto. Varmaan savolaisia olivat.

Kävimme lähteellä vesikannun kanssa. Lähde on joen toisella puolella vähäisen matkan päässä. Pitkospuita pitkin pääsi lähteelle.

Menimme nukkumaan kymmenen aikoihin. Katsoin akun jännitetilaa. Normaalisti se on 13,5 V. Nyt hupiakku on ollut vajaa kymmenen tuntia ilman latausta. Jännitemittari näytti 12,5 V. Ajattelin, että nyt ei voi panna lämmityspä päälle lainkaan. Ulkona oli alle 10 astetta lämmintä. Vaimo sanoi, että ei tänne voi enää tulla, jos täällä pitää nukkua kylmissään. Meni sitten syteen tai saveen, panin lämmön päälle ja termostaatin 17 asteeseen. Katselin kaikki eco-asetukset lämmittimestä. Aamulla herätessä yhdeksän aikaan akun jännite oli – ihme ja kumma – 12,75 V. Mitään latausta ei ole yöaikaan ollut. Hyvä näin. Luultavasti tarkastan jännitteen iltapäivällä. Jos se on 12,5 nurkilla, en kysele naapuriapua akkuni lataamiseen. Kokeilemme vielä toisenkin yön pitää lämpöjä päällä. Jää nähtäväksi, laskeeko akun jännite liikaa lämmityslaitetta käytettäessä.

Eilinen **torstai** jäi mieleen hyvänä kokonaisuutena. Ihmiset olivat ystävällisiä ja seurallisia. Tämä on mahtava porukka. Torstaina meitä oli jo paikalla 30 perhekuntaa.

Perjantaina alueella oli tervetulo-booli, kiitos sen tarjoajalle. Perjantaina satoi. Alueelle tulleet ajoneuvot saivat pesukäsittelyn, enimmäkseen hiekat pestiin akkukäyttöisellä pesurilla. Kävimme kahvilla 1,5 km:n päässä olevassa kahviossa. Kahviossa ei ollut hyvin toimivaa nettiä. Siellä oli maininta, että käteinen toimii aina. Leirintäalueellamme ei toiminut puhelin, eikä netti. ”Puhelinkoppi” löytyi, kun käveli maantietä pitkin palan matkaa mäkeä ylös saakka. Perjantaina oli karaoke-ilta nuotiolla. Alkuun kukaan ei oikein päässyt laulamisen vauhtiin. Illan pimetessä rupesi laulajia löytymään. Mistä sitä intoa rupesikaan löytymään. Esimerkin voimasta varmaan vähitellen löytyi esiintyjä. Jos auton hupiakusta oli virrat vähissä, naapuriapua sai tarvittaessa. Aggregaatit pörisivät alueella siellä täällä. Parasta on pitää jännitetasoa silmällä, ettei akku pääse pimenemään.

Lauantaina aamulla lähdimme naapurin kanssa luontopolulle lähteen suuntaan. Näimme useita paikkoja, missä oli kaivettu kultaa.

Alueelle palattuamme alueella oli kullanhuuhtontaesitys. Saimme nähdä, miten hiekka ensin nostettiin ränniin. Siinä sitä huuhdottiin letkusta tulevalla virtaavalla vedellä. Aluksi poistettiin siis ensin osa kivistä ja hiekasta. Rännistä otettiin hiekkaa vaskooliin. Vaskauksessa kivet ja hiekka saatiin poistettua veden mukana. Jäljelle jäi hienoista hietaa ja toiveitten mukaan kultahippuja. Tästä sitten vielä hienoinen hietakin poistettiin vedellä huuhtomalla. Pieneen lasiputkiloon pantiin löydetty kultahiput. Minä osallistuin vaskaamiseen. Minulla oli sen verran huonoa tsäköä, että en onnistunut löytämään yhtään kultahippua.

Saimme nauttia Hymer Centerin tarjoaman lihasopan. Ruokailijoita oli paikalla valmistautumassa ruokailuun 43 autokuntaa. Hymer Center-kauppias Antti Kekäläinen puolisonsa Sannan kanssa tulivat matkailuautollaan paikalle. Heidän kanssaan oli edellinen Hymer Centerin kauppias Hannu Kekäläinen puolisonsa kanssa. Heillä oli autoon kytkettynä soppatykki. Siitä riitti kuumaa keittoa koko porukalle. Pitkää pöytää varten oli alueen alkupäästä varattu tilaa. Kaikilla meillä oli näköyhteys toisiimme. Ennen ruokailua oli alkuseremonioita. Klubin edustaja ja kauppias molemmat toivat esille tilaisuuteen sopivia asioita. Yhdistyksen aikaisempaa puheenjohtajaa muistettiin sekä puheineen, että puheeseen liittyvine tykötärpeineen.

Kävin saunomassa. Saunavuorot oli järjestetty siten, että ensin oli naisten sauna, sen jälkeen miesten ja vielä sen jälkeen naisten yösauna. Saunassa riitti tunnelmaa. Löylyt olivat melkoiset. Pitelin kaljuani käsilläni suojaten, kun löylyt olivat niin kuumat. Joku heitti sangon pohjalta vedet kiukaalle. Odottelemalla tilanne palautui takaisin kohdalleen. Pääsin vapautuneeseen paikkaan lauteille. Peseytyminen tapahtui, samoin kuin kotonakin, suihkun alla. Vesi sillä hetkellä oli sopivan lämmintä. Padasta nousi höyry, joten suihkuvesi varmaan oli säätämällä sopivaa.

Illalla vielä oli karaokelaulua leirin takaosassa. Minä myös tempaisin pari Rautavaara-piisiä. Kävin vielä nuotiopaikalla. Makkarat paistuivat ja pulinaa oli. Illan edetessä löytyi pari pitkäkartista paistinpannua ja räiskäletaikinat. Nuotiolla paistui monia räiskäleitä paistajien ja muidenkin läsnäolijoiden suuhun. Makoiset räiskäleet ja nuotio ovat hieno yhdistelmä.

Sunnuntai valkeni viileänä. Kävin viiden aikaan yöllä vaihtamassa kaasupullon letkun täysinäiseen pulloon. En ole vielä oppinut käyttämään automaattista pullonvaihtajaa. Tämän jälkeen aion sen ottaa käyttöön. Tämä nimittäin oli taas saman lainen tapaus kuin aikaisempikin. Minulla on tässä uudessa autossani kaksi kertaa pullo tyhjentynyt. Molemmilla kerroilla lämmitin menee virhetilaan, kun kaasu loppuu. Olen saanut vasta monen yrittämisen jälkeen laitteen pois virhetilasta. Olen katsonut ohjeet Truman ilmalämmityksen ohjauspaneelista. Sen mukaan virhekoodi tarkoittaa kaasun loppumista. Ensin pitää tarkastaa onko pullon sulkuventtiili auki sekä pullonvaihtaja oikein päin. Sen jälkeen tulee arvioida, onko pullossa butaania vai propaania ja mikä on ulkolämpötila. Sitten tulee pitää 10 minuutin tauko ja yrittää panna uudestaan lämmitys päälle. Molemmilla kerroilla yritin ainakin 15 kertaa panna lämmitystä päälle ja aina tulee sama virheilmoitus. Liekki palaa kyllä kaasuliedellä, mutta lämmityslaitteeseen ei tule kaasua. Ulkona on pakkasta 1,5 astetta. Menin peittojen alle. Aamulla taas jatkan yrittämistä. Jätän virhetilan näkyviin ja kas kummaa. Monen yrittämisen jälkeen yht'äkkiä poltin menee päälle. Näytössä oli virheilmoitustila ollut pitkään päällä ja painoin silloin varovaisesti näyttöön valoa päälle eli tein jonkinlaisen herätyksen.

Puolen päivän aikaan lähdimme leirialueelta kohti kotia. Tapaamme leirialueen takapäin kääntymispaikalla vielä kauppias Antin. Jutteleme niitä näitä. Hän kysyi, olemmeko olleet tyytyväisiä tähän autoon. Kerroimme, että asunto-osan oven saranapuolelta päivä pilkottaa yläreunasta. Otamme kotiin päästyämme yhteyttä huoltoon. Matkalla huomasimme, että ovi ei ole kunnolla kiinni lukittuna. Se liikkuu ulospäin. Lukon vastakappale on löysällä. Se on parilla ruuvilla kiinni ja molemmat ruuvit ovat löyhällä (ei päässä). Pitää olla yhteydessä Hymer Centerin huoltoon ja kysyä ohjeistusta. Näyttää siltä, että saan sen avaimella kiristettyä. Tosin, jos se kolmen kuukauden välein on kiristettävä, on hiukka työlästä.

Yövyimme Ranuan eläinpuiston leirintäalueella ja jatkoimme matkaa **maanantaina**.

Paluumatka sujui moitteettomasti. Pudasjärvellä käännyimme kohti Kajaania. Muutaman sadan metrin päässä risteysen jälkeen vuorobussi oli levikkeellä. Kuljettaja kävelee auton taakse. Siellä makasi verilammikossa poron vasa. Kuljettaja kokeili potkaisemalla, onko mitään eloa. Ei ollut, oli yksi mytty. Oli varmaan bussi ajanut yli ja vasa oli ruhjoutunut hengiltä. Emme jääneet ihmettelemään asiaa. Oli hyvä, että emme olleet vähää aikaisemmin siinä, olisi voinut olla vaaran paikka autojen väistellessä tiellä olevia poroja.

Kajaanin ABC:llä puhelimeeni oli tullut puhelu espanjalaisesta numerosta. Soitin siihen. SE-lehden (Ilmajakelulehti Suomalainen Espanjassa) toimittaja oli tavoitellut minua. Hän haastatteli minua Fuengirola Campingin lopettamiseen liittyen. Juttu on seuraavassa [lehdessä](#). Haastattelu kohdistui minuun, koska olen SF-Caravan Rutusakki ry:n hallituksen jäsen sekä sen jäsensihteeri ja rahastonhoitaja. Olen ollut neljänä talvena Fuengirola Campingin asiakas. Rutusakissa on muuten 710 jäsentä. Sen jäsenkasvu oli noin 15 % viimeisen vuoden aikana. Varsinaisen jäsenen jäsenmaksu on 9 € ja rinnakkaisjäsenen 3 €-

Kotimatalla fundeerasimme matkan antia. Paikka on Jyväskylästä kaukana, mutta on erinomainen erämaapaikka. Hymeristit ovat ystävällisiä ja seurallisia, olemme family. Saimme kokea kullanhuuhtonon. Ei tarvinnut vaimoa huuhtoa joessa vaan sai huuhtoa hiekkaa voidakseen sanoa, että olen huuhtonut kultaa. Saavuimme rankassa sateessa Jyväskylään maanantaina illalla yhdeksän jälkeen. Oli jo pimeä. Toivottavasti tulee mahdollisuus osallistua myöhemminkin Hymer Clubin järjestämiin tilaisuuksiin ja matkoihin.

Pentti Äijö

Uusi hymeristi ja klubin jäsen